

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/29/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200305
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200305.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu: T. P. K., bytom P. XXX/XX. K., právne zastúpený advokátom: Mgr. Michal Zeman, Advokátska kancelária Zárecký, Zeman, Durišová, so sídlom Medená 18, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: Nové centrum, s.r.o., ul. Svornosti 43, Bratislava. IČO; 47 572 191, právne zastúpený advokátkou: JUDr. Ivana Magdolenová - Joríková, so sídlom Hrnčiarikova I/B, Partizánske, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17. decembra 2013 v spojení s rozhodnutím obce Rovinka č. SU-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 6. júna 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. decembra 2014, č. k. 1S/39/2014-169 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. januára 2015, č. k. 1S/39/2014-204 a o námietke zaujatosti, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. decembra 2014, č. k. 1S/39/2014-169 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU BA OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17. decembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. januára 2015, č. k. 1S/39/2014-204 z r u š u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 70, eur na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Michala Zemana, Advokátska kancelária Zárecký, Zeman, Durišová, so sídlom Medená 18, Bratislava v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 04.12.2014, č. k. 1S/39/2014 169 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17.12.2013, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím obce Rovinka č. SU-24-

90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013, ako aj postupu, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie. Žalobcovi a pribratému účastníkovi správneho konania náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci bolo v súlade so zákonom a žalobné dôvody žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 8 ods. 1, 2, v spojení s § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch, v intenciách ustanovenia § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku, ktorú právnu úpravu citoval, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd v preskúmanej veci z administratívneho spisu zistil, že obec Rovinka, ako príslušný stavebný úrad prvostupňovým rozhodnutím č. SU-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 podľa ust. § 88b stavebného zákona povolila stavbu „Bytový dom - objekt C 55“ na pozemku parc. č. 158 k. ú. P. pre stavebníka SOKK REAL, s.r.o., ul. Svornosti 43, Bratislava. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca podanie - odvolanie, ktoré prvostupňovému správnomu úradu doručil dňa 25.09.2013. Žalovaný Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky po preštudovaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu skonštatoval, že rozhodnutie obce Rovinka o povolení predmetnej stavby nebolo v odvolacej lehote napadnuté odvolaním, preto nadobudlo právoplatnosť dňa 10.07.2013. Na základe tejto skutočnosti žalovaný podanie žalobcu označené ako odvolanie vyhodnotil ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania.

Krajský súd poukázal na to, že úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.12.2013 č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV, ktorým Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky zastavil konanie o preskúmaní právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu obce Rovinka č. SU 24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 6.6.2013 v konaní mimoodvolacieho konania z dôvodu, že podávateľ podnetu (žalobca) nezaplatil príslušný správny poplatok v stanovenej zákonnej lehote.

Konštatoval, že podľa položky 1 bod 1 sadzobníka správnych poplatkov (príloha zákona č. 145/1995 Zb.) je podnet na preskúmanie rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania, ak tento podáva fyzická osoba, spoplatnený poplatkom vo výške 16,50 €. Žalovaný listom zo dňa 12.11.2013 vyzval podávateľa podnetu na zaplatenie príslušného správneho poplatku v lehote do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu. Žalobca správny poplatok nezaplatil, dňa 06.12.2013 reagoval na predmetnú výzvu žalovaného listom, v ktorom uviedol, že považuje odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu za riadne podané odvolanie podľa ust. § 54 ods. 3 správneho poriadku v zákonnej 3-mesačnej lehote odo dňa jeho oznámenia, nakoľko sa domnieva, že predmetné rozhodnutie vydané obcou Rovinka mu nebolo ako účastníkovi konania doručené, a preto žiada o jeho preskúmanie v súlade s ust. § 59 správneho poriadku. Túto skutočnosť žalovaný správny orgán neakceptoval, podľa jeho právneho názoru išlo o podanie, ktoré je možné označiť ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania a zastavil vo veci konanie z dôvodu nezaplateného súdneho poplatku.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov. Konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. V preskúmanej veci krajský súd považoval za nesporné, že obec Rovinka, ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 06.06.2013 podľa ust. § 88b stavebného zákona povolila stavbu „Bytový dom - objekt C 55“ pre stavebníka SOKK Real, s.r.o. Mal za to, že uvedené rozhodnutie bolo doručované v súlade s § 61 ods. 4 stavebného zákona verejnou vyhláškou, keď z vykonaného dokazovania vyplývalo, že príslušný stavebný úrad zverejnil rozhodnutie okrem riadneho doručenia verejnou vyhláškou a to

vyvesením po dobu 15 dní na úradnej tabuli príslušného stavebného úradu obce Rovinka, o čom sa nachádza v administratívnom spise doklad, aj na internetovej stránke obce Rovinka. Žalovaný správny orgán predložil v rámci doplňujúceho dokazovania súdu e-mailovú komunikáciu medzi zamestnancami Obecného úradu Rovinka o tom, že p. Šinkovičová, ktorá vydávala predmetné rozhodnutie, požiadala o jeho vyvesenie na úradnej tabuli a zároveň aj o jeho zverejnenie. Ďalej žalovaný správny orgán predložil aj prehlásenie správy webstránky obce Rovinka, že rozhodnutie bolo zverejnené na tejto webovej stránke od 11.06.2014 až do 08.08.2014.

Krajský súd v Bratislave konštatoval, že obec Rovinka vykonala doručenie predmetného rozhodnutia zo dňa 06.06.2013 v súlade s ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku a to z dôvodu uvedeného v ust. § 61 ods. 4 stavebného zákona v spojení s ust. § 69 stavebného zákona vyvesením po dobu 15 dní na úradnej tabuli obce Rovinka ako aj (ako bolo uvedené vyššie) na internetovej stránke obce Rovinka. V tomto prípade zvolil stavebný úrad doručenie formou verejnej vyhlášky a z okolností vyplývajúcich. Márnym uplynutím odvolacej lehoty nadobudlo toto rozhodnutie právoplatnosť. Podľa názoru krajského súdu podanie žalobcu prvostupňový správny orgán správne vyhodnotil ako podnet na preskúmanie rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania, ktoré predložil svojmu nadriadenému orgánu na rozhodnutie podľa ust. § 60 správneho poriadku, ktorý následne vo veci konanie zastavil, z dôvodu nezaplateného správneho poplatku.

Krajský súd v Bratislave dospejúc k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a považujúc námietky žalobcu uvedené v žalobe za nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia, žalobu zamietol podľa ust. § 250j ods. 1 OSP.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania nepriznal ani pribratému účastníkovi správneho konania, nakoľko s poukazom na judikatúru NSSR (5Sžp/14/2011, 8Sžo/52/2011) za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa ust. § 250 ods. 1 veta druhá OSP do konania pribrať, hoci žalobca jeho pribratie do konania nemohol sám nijako ovplyvniť.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Žiadal odklad vykonateľnosti rozhodnutia obce Rovinka ako aj rozhodnutia žalovaného. Súčasne žiadal, aby najvyšší súd rozhodol, že JUDr. Monika Valášiková, PhD., JUDr. Renáta Janáková a JUDr. Zuzana Mališová sú na Krajskom súde v Bratislave vylúčené z prejednávania veci.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal krajskému súdu, že sa v procese súdneho prieskumu nezaoberal jeho žalobnými dôvodmi, ktoré spochybňovali doručenie stavebného povolenia a žiadnym z týchto dôvodov sa vôbec nevysporiadal, pričom išlo o závažné skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na doručenie. Tiež vytýkal krajskému súdu, že žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s dôkazom, ktorý predložil na pojednávaní dňa 04.12.2014, a to s originálom Notárskej zápisnice N 1968/2014, NZ 51161/2014, NCR1s 52034/2014 spísanej notárom U. dňa 03.12.2014.

Poukazom na právnu úpravu v § 26 ods. 2 správneho poriadku uviedol, že pokiaľ rozhodnutie doručované verejnou vyhláškou nie je zverejnené aj iným vhodným spôsobom nemôže ani začať plynúť pätnásťdňová lehota, uplynutím ktorej sa rozhodnutie považuje za doručené, tvrdiac, že stavebné

povolenie bolo vyvesené na tabuli stavebného úradu obce Rovinka dňa 10.06.2013. Namietal, že pokiaľ žalovaný predložil súdu čestné vyhlásenie P. zo dňa 18.09.2014, ktorým preukazuje údajné zverejnenie stavebného povolenia na internetovej stránke obce Rovinka, správny orgán nemôže čestným vyhlásením doplniť správny spis, tvrdiac, že navyše z tohto čestného vyhlásenia vyplýva, že stavebné povolenie bolo zverejnené na internetovej stránke až 11.06.2014, teda rok po vyvesení stavebného povolenia na údajnej úradnej tabuli obce Rovinka. Ma za to, že z písomnosti nachádzajúcej sa v spise jednoznačne vyplýva, že stavebné povolenie nebolo zverejnené na internete ani v čase, kedy žalobca podal odvolanie proti stavebnému povoleniu.

Ďalej uviedol, že zo stavebného povolenia vyplýva, že bolo vyvesené dňa 10.06.2013, preto toto sa považuje za doručené dňa 25.06.2013 a odvolanie proti nemu bolo možné podať do 10.07.2013, nakoľko však stavebné povolenie mohlo byť zverejnené na internetovej stránke obce Rovinka až 11.06.2013, stavebné povolenie mohlo byť považované za doručené až 26.06.2013 a odvolanie proti nemu mohlo byť podané až do 11.07.2013, z čoho plynie záver, že poučenie uvedené v stavebnom povolení bolo nesprávne, a preto v zmysle § 54 ods. 3 správneho poriadku sa odvolanie proti stavebnému povoleniu mohlo podať do troch mesiacov od oznámenia stavebného povolenia t. j. do 26.09.2013, z ktorých dôvodov ak žalobca podal odvolanie proti stavebnému povoleniu dňa 24.09.2013 na poštu, podal odvolanie včas. Poukazom na obsah notárskej zápisnici vyslovil názor, že obec Rovinka a žalovaný systematicky znemožňujú účastníkom konania uplatňovať ich práva v správnom konaní vo vzťahu k stavebnému povoleniu. Zdôraznil, že vzhľadom na nesprávnosť poučenia v stavebnom povolení mohol žalobca podať odvolanie do troch mesiacov od uplynutia 15 dní po zverejnení stavebného povolenia na internete t.j. do 23.11.2013. Vytýkal súdu prvého stupňa, že s uvedenými skutočnosťami sa vôbec v napadnutom rozsudku nevysporiadal.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 51 a § 26 správneho poriadku žalobca vyslovil názor, že v danom prípade - v konaní o dodatočnom povolení stavby podľa § 88b stavebného zákona, neboli ani splnené zákonné podmienky pre doručovanie stavebného povolenia verejnou vyhláškou. Taktiež vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, že v zmysle § 69 ods. 1 stavebného zákona sa má stavebné povolenie oznámiť rovnakým spôsobom ako začatie stavebného konania a upovedomenie o ústnom pojednávaní. Uviedol, že stavebné povolenie v danej veci bolo vydané na návrh stavebníka zo dňa 10.06.2008, a preto ak stavebný úrad vydal dňa 15.04.2013 oznámenie o začatí stavebného konania na stavbu, ktoré doručoval verejnou vyhláškou, takéto oznámenie je neúčinné, nakoľko stavebný úrad už oznámil začatie stavebného konania dňa 14.08.2008. Tvrdil, že stavebný úrad sa týmto postupom pokúšal obísť stavebný zákon, aby sa účastníci konania, ktorí namietali stavbu, nedozvedeli o vydanie stavebného povolenia a aby zmarili ich práva na obranu. Mal za to, že rozhodujúce je, akým spôsobom bolo doručené prvé oznámenie o začatí stavebného konania. Poukazom na § 61 ods. 4 stavebného zákona, žalobca uviedol, že stavebný úrad oznámenie o začatí stavebného konania zo dňa 15.04.2013 nijakým spôsobom neodôvodnil odôvodnenosť prípadu, prečo sa bude doručovať verejnou vyhláškou, navyše, keď stavebný úrad prvé oznámenie o začatí stavebného konania zo dňa 14.08.2008 neoznamoval verejnou vyhláškou.

Ďalej namietal že stavebný úrad postupovala v rozpore s § 69 ods. 2 stavebného zákona, keď nezverejnil verejnú vyhlášku na mieste vyžadovanom právnymi predpismi. Uviedol, že aj keď stavebný úrad tvrdil, že zverejnil stavebné povolenie na úradnej tabuli stavebného úradu, nezverejnil stavebné povolenie na úradnej tabuli pri autobusovej zastávke pred Obecným úradom obce Rovinka kde, taktiež vyvesuje verejné vyhlášky, aby sa dostali do povedomia verejnosti najmä obyvateľom obce Rovinka, keďže títo nemajú zvyčajne možnosť dostať sa na stavebný úrad počas úradných hodín a táto úradná tabuľa pri autobusovej zastávke je aj nepretržite prístupná verejnosti a považuje sa miesto obvyklé pre zverejnenie rozhodnutí v stavebnom a územnom konaní. Zdôraznil, že nakoľko stavebné povolenie nebolo zverejnené na mieste obvyklom, nemôže sa považovať ani za doručené. Poukázal tiež na to že, predložil súdu čestné vyhlásenie poslanca obecného zastupiteľstva obce Rovinka, z ktorého vyplýva, že stavebné povolenie nebolo vyvesené na tabuli, ktorá je nepretržite prístupná verejnosti tak ako to vyžaduje § 3 ods. 6 správneho poriadku. Vytýkal súdu prvého stupňa, že ani s touto skutočnosťou sa vôbec nevysporiadal.

Ďalej namietal nedodržanie lehoty zverejnenia verejnej vyhlášky. Uviedol, že zo spisu správneho orgánu vyplýva, že stavebné povolenie bolo vyvesené na úradnej tabuli dňa 10.06.2013 a zvesené dňa 25.06.2013, teda reálne nemohlo byť vyvesené po celý deň dňa 25.06.2013. Zdôraznil, že stavebné povolenie malo byť zvesené až po uplynutí lehoty, počas ktorého malo byť vyvesené a teda malo byť zvesené najskôr 26.06.2013 a pretože stavebné povolenie doručované verejnou vyhláškou nebolo vyvesené počas celej lehoty vyžadovanej stavebným zákonom, nemohli nastať ani účinky doručenia.

Žalobca tiež namietal, že spôsob vedenia konania stavebným úradom je v plnom rozpore s § 3 ods. 2, 4, 6 správneho poriadku, keď v podstate vylúčil možnosť ostatných účastníkov riadne uplatňovať svoje práva v správnom konaní, majúc za to, že postup obce Rovinka a žalovaného potvrdzujú šikanózný postup stavebného úradu.

Žalobca v závere odvolania nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu súčasne dôvodil zaujatosťou senátu krajského súdu, pretože z napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že senátu, ktorý vo veci konal a rozhodoval sa vôbec nevysporiadal so žiadnymi námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, ako aj v iných jeho podaniach a na pojednávaní. Tvrdil, že zohľadniac dôvody rozsudku senát krajského súdu bol už na pojednávaní dňa 04.12.2014 pripravený zamietnuť žalobu bez ohľadu na jeho vyjadrenie. Poukázal na to, že prvostupňový súd vôbec nerozhodol ani o jeho návrhu na odkladný účinok odvolania. Zaujatosť senátu krajského súdu videl v jednotlivých úkonoch a z odôvodnenia rozsudku, z ktorých vyplýva, že senát nekriticky prijal tvrdenia žalovaného a čestné vyhlásenie predložené žalovaným bez toho, aby ich vyhodnotil vo vzťahu k čestným vyhláseniam a iným písomnostiam predloženým žalobcom. Uviedol, že zaujatosť senátu krajského súdu vyplýva aj z hodnotenia dôkazov predložených žalovaným, ktoré prvostupňový súd nekriticky prijal bez toho, aby sa vysporiadal alebo aspoň poukázal na tvrdenia a listinné dôkazy predložené žalobcom, ktoré im odporujú. Žalobca dôvodil, že postup senátu krajského súdu jednoznačne vzbudzuje jeho pochybnosti o nezaujatosti, a preto mal za to, že je nevyhnutné tento senát vylúčiť z prejednávania veci, aby bolo dodržané jeho právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky ním v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tvrdil, že o dôvodoch zaujatosti senátu sa dozvedel až po doručení písomného rozsudku, keď jednotlivé úkony senátu pred dorúčením tohto rozsudku samé osebe mu neumožňovali urobiť si záver o jeho zaujatosti.

Žalobca v odvolaní opätovne žiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia obce Rovinka zo dňa 06.06.2013, ako aj rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.12.2013. Dôvodil, že výstavbou predmetnej stavby hrozí mu závažná ujma ako účastníkovi stavebného konania.

III.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny a v súlade so zákonom. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol

žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17.12.2013, ktorým rozhodnutím žalovaný zastavil konanie o preskúmaní právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 (právoplatné 10.07.2013) v konaní mimo odvolacieho konania z dôvodu, že podávateľ podnetu T.. P. K. - žalobca, nezaplatil príslušný správny poplatok v stanovenej zákonnej lehote.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v konaní mimo odvolacieho konania rozhodol s konečnou platnosťou o zastavení konania o vydanie stavebného povolenia na základe rozhodnutia stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 z dôvodu, že žalobca nezaplatil príslušný správny poplatok v stanovenej zákonnej lehote.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného nepostupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Predmetom preskúmacieho konania bolo posúdenie otázky, či boli splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania o preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 v konaní mimo odvolacieho konania rozhodnutím žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17.12.2013, z dôvodu, že žalobca nezaplatil príslušný správny poplatok v stanovenej zákonnej lehote.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu. Zistil, že obec Rovinka, ako príslušný stavebný úrad prvostupňovým rozhodnutím č. SU-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 podľa ust.

§ 88b stavebného zákona povolila stavbu „Bytový dom - objekt C 55“ na pozemku parc. č. 158 k. ú. P. pre stavebníka SOKK REAL, s.r.o., ul. Svornosti 43, Bratislava. Stavebný úrad uvedené rozhodnutie doručoval verejnou vyhláškou vyvesením na úradnej tabuli dňa 10.06.2013 a táto bola z tabule stavebného úradu zvesená dňa 25.06.2013. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré prvostupňovému správne úradu doručil dňa 25.09.2013. Žalovaný - Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky odvolanie žalobcu považoval ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania, potom ako zistil, že proti prvostupňovému správne úradu rozhodnutiu zo dňa 06.06.2013 nebolo v odvolacej lehote podané odvolanie, a teda nadobudlo právoplatnosť dňa 10.07.2013. Výzval žalobcu na zaplatenie správneho poplatku podľa pol. 1 bod 1 Sadzobníka zákona č. 145/1995 Z. z. vo výške 16,50,-€ v lehote 15 dní s poučením o následkoch zastavenia správneho konania, ak správny poplatok v určenej lehote nebude zaplatený. Žalobca správny poplatok nezaplatil. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2013/00949/MRV zo dňa 17.12.2013, zastavil konanie o preskúmanie právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 (právoplatné 10.07.2013) v konaní mimo odvolacieho konania a to z dôvodu, že žalobca nezaplatil príslušný správny poplatok v stanovenej zákonnej lehote.

Najvyšší súd zistil, že zásadné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa spočívajú v jeho tvrdení, že odvolanie proti rozhodnutiu stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 podal včas, pretože neboli splnené zákonné podmienky pre doručovanie uvedeného rozhodnutia stavebného úradu verejnou vyhláškou, ako aj že pokiaľ stavebný úrad doručoval predmetné rozhodnutie verejnou vyhláškou, neboli splnené zákonné podmienky zákonného doručenia verejnou vyhláškou z dôvodu, že verejná vyhláška nebola vyvesená celú zákonnú lehotu na tabuli stavebného úradu a súčasne verejná vyhláška nebola vyvesená na inom obvyklom mieste v obci a na internete tak, aby sa s rozhodnutím stavebného úradu mala možnosť oboznámiť dotknutá verejnosť, čím ako účastníkovi stavebného konania mu bolo odňaté právo na konanie.

Najvyšší súd v rozsahu uvedených námietok žalobcu v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zamerl svoju pozornosť, či v danom prípade žalovaný v súlade so zákonom zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu Obce Rovinka č. SÚ-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 pre nezaplatenie správneho poplatku, či správne posúdil odvolanie žalobcu proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 06.06.2013 ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v konaní mimoodvolacieho konania, a následne či správne žalobcu vyzval na zaplatenie správneho poplatku podľa pol. 1 bod 1 Sadzobníka zákona č. 145/1995 Z. z. vo výške 16,50 eur v lehote 15 dní s poučením o následkoch zastavenia správneho konania, ak správny poplatok v určenej lehote nebude zaplatený.

Podľa § 1 zákona č. 145/1995 Z. z. tento zákon upravuje správne poplatky (ďalej len "poplatky"), ktoré sa platia za úkony a konania orgánov štátnej správy, vyšších územných celkov, obcí, štátnych archívov 1/ a DataCentra (ďalej len "správny orgán").

Podľa § 2 zákona č. 145/1995 Z. z. predmetom poplatkov sú úkony a konania správnych orgánov, ktoré sú uvedené v sadzobníku správnych poplatkov (ďalej len "sadzobník"). Sadzobník tvorí prílohu, ktorá je súčasťou tohto zákona.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 145/1995 Z. z. poplatníkom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá dala podnet na úkon alebo konanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 8 ods. 1, 2 zákona č. 145/1995 Z. z. poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu alebo k uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť. Ak nebol poplatok zaplatený pri podaní alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie.

Poplatky určené v sadzobníku percentuálnou sadzbou sa platia pred vykonaním úkonu na základe písomnej výzvy, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak, a sú splatné do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na ich zaplatenie, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak.

Podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať.

Podľa položky 1 sadzobníka správnych poplatkov zákona č. 145/1995 Z. z. poplatok zaplatený podľa tejto položky sa vráti, ak sa obnova konania povolí alebo ak sa podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vyhovel v plnom rozsahu. Návrh na obnovu konania alebo podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania na orgáne štátnej správy, ak tento podáva 1. fyzická osoba 16,50 eura, 2. právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie 165,50 eura.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca ustanovuje povinnosť zaplatiť správny poplatok poplatníkovi, ktorý je právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá dala podnet na úkon alebo konanie, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 3 ods. 1), predmetom poplatkov sú úkony a konania správnych orgánov, ktoré sú uvedené v sadzobníku správnych poplatkov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu a ktorá je súčasťou zákona č. 145/1995 Z. z. (§ 2). Zákonodarca v pol. 1 bod 1 Sadzobníka uvedeného zákona stanoví výšku správneho poplatku pre fyzickú osobu a právnickú osobu, ktorý správny poplatok je fyzická alebo právnická osoba povinná zaplatiť, ak podala návrh na obnovu správneho konania alebo podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania na orgáne štátnej správy, okamihom podania návrhu alebo podnetu a ak poplatok nezaplatila s uplatnením úkonu - podania, vzniká jej povinnosť poplatok zaplatiť na výzvu orgánu štátnej správy v určenej lehote. Pokiaľ poplatník poplatok nezaplatí na základe výzvy, v ktorej bol súčasne poučený o následkoch zastavenia konania v dôsledku nezaplatenia poplatku, orgán štátnej správy konanie zastaví.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci najvyšší súd mal preukázané, že žalobca podal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, v ktorom okrem ďalšieho namietal predovšetkým nesprávny postup stavebného úradu pri doručovaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia, na základe ktorých dôvodov odôvodňoval včasnosť svojho odvolania.

Podľa § 19 ods. 2 správneho poriadku podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 54 ods. 2, 3 správneho poriadku odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo pre to, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správneho orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Podľa § 60 správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Podľa § 60a správneho poriadku ustanovenia prvej až tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní.

Podľa § 65 ods. 1 až 3 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Žalovaný správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovanej právnej úpravy, svoj právny záver ustálil na základe nesprávnej aplikácii právnej úpravy vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobcu, a preto jeho právny záver bol skutkovo a právne nesprávny, z ktorých dôvodov neboli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa podľa § 250j ods. 1 OSP.

Predovšetkým odvolací súd dáva do pozornosti žalovaného právnou úpravu správneho poriadku ustanovenú v § 19 ods. 2, v zmysle ktorej orgán štátnej správy podanie posudzuje podľa jeho obsahu, pričom z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje ak osobitné právne predpisy neustanovia jeho ďalšie náležitosti. Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci je zrejmé, že žalobca proti rozhodnutiu obce Rovinka č. SU-24-90/1395/2013/7/Šin zo dňa 06.06.2013 podal podanie, ktoré jasným a určitým spôsobom označil ako odvolanie a v jeho dôvodoch uviedol dôvody, ktorými odôvodňoval včasnosť podania svojho odvolania. Zákonodarca v právnej norme § 60 správneho poriadku ukladá povinnosť odvolaciemu správneho orgánu preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Vzhľadom k uvedenému bol postup žalovaného, keď odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vyhodnotil ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, ktorý podlieha spoplatneniu správnym poplatkom v zmysle zákona č. 145/1995 Z. z., za nesprávny a v rozpore so zákonom. Povinnosťou žalovaného bolo preto preskúmať odvolanie žalobcu aj v prípade pokiaľ ho považoval za podané oneskorene. V rámci tohto prieskumu bolo preto povinnosťou žalovaného sa predovšetkým zaoberať odvolacími dôvodmi, ktorými odvolateľ namietal nezákonný postup prvostupňového správneho orgánu, ktorým správny orgán prvého stupňa v rozpore so zásadou súčinnosti mu odňal právo účastníka na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov a súčasne v rámci preskúmacieho procesu posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre doručovanie prvostupňového správneho rozhodnutia verejnou vyhláškou.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy so zverenou právomocou rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu nesprávne postupoval, keď vyhodnotil odvolanie žalobcu ako oneskorene podané bez tohto, aby sa náležite vysporiadal so zákonnosťou postupu správneho orgánu prvého stupňa, pokiaľ prvostupňový správny orgán ako stavebný úrad stavebné povolenie vydané v zmysle § 88b stavebného

zákona, účinného v čase vydania napadnutého stavebného povolenia, doručoval verejnou vyhláškou.

Doručovanie verejnou vyhláškou vo všeobecnosti upravuje zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v § 26 ods. 1 správneho poriadku tak, že doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon. Osobitným zákonom v danom prípade je úprava v stavebnom zákone. Zákonodarca v právnej norme § 140 stavebného zákona predpokladá postup správnych orgánov v konaní podľa tohto zákona v zmysle správneho poriadku, pokiaľ v stavebnom zákone nie je výslovne ustanovené inak.

Podľa § 69 ods. 1, 2 stavebného zákona Stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sa oznámi rovnakým spôsobom ako začatie stavebného konania a upovedomenie o ústnom pojednávaní; tieto rozhodnutia týkajúce sa jednoduchých a drobných stavieb sa oznámia aj orgánom štátnej správy, ktoré si vyhradili posúdenie dokumentácie.

Ak sa stavebné povolenie oznamuje verejnou vyhláškou, vyvesí sa na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Podľa § 61 ods. 1, 4 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa odseku 3.

Podľa § 88b stavebného zákona ustanovenia § 88a ods. 1 až 6 sa nevzťahujú na konanie o stavbách, pri ktorých bolo zrušené právoplatné stavebné povolenie z dôvodu, že bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. 8a/ Na opakované konanie o žiadosti o stavebné povolenie sa primerane vzťahujú § 58 až 66.

Podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú: a/ stavebník, b/ osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, c/ ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g/, d/ stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, e/ projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

Stavebný úrad v danom prípade v konaní o vydanie stavebného povolenia k predmetnej stavbe postupom v zmysle § 88b stavebného zákona postupoval v rozpore s citovanou právnou úpravou, keď v opakovanom konaní nekonal s dotknutými účastníkmi stavebného konania, napriek tomu, že mu boli známi a v stavebnom konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého stavebného povolenia zo dňa 06.06.2013 im aj doručoval rozhodnutia, a preto pokiaľ stavebný úrad vydal oznámenie o začatí konania podľa § 88b stavebného zákona podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona a následne vykonal doručovanie tohto stavebného povolenia verejnou vyhláškou, postupoval v rozpore so stavebným zákonom, majúce za následok, že odvolanie žalobcu proti stavebnému povoleniu zo dňa 06.06.2013 nie je možné považovať za podané oneskorene. Z uvedených dôvodov bolo povinnosťou žalovaného na základe odvolania žalobcu preskúmať zákonnosť stavebného povolenia obce Rovinka zo dňa 06.06.2013 a postup mu predchádzajúci v rozsahu odvolacích námietok žalobcu.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie, považujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za dôvodné, dospel k záveru, že žalovaný

napadnutým rozhodnutím rozhodol v rozpore so stavebným zákonom ako aj v rozpore so zákonom č. 145/1995 Z. z., a preto rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3, veta prvá OSP zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ žalobca v žalobe žiadal, aby súd zrušil aj prvostupňové správne rozhodnutie Obce Rovinka zo dňa 06.06.2013 č. SU-24-90/1395/2013/7/Šin, jeho žiadosti nebolo možné vyhovieť, pretože doposiaľ neprebehlo odvolacie konanie.

Žalobca v závere odvolania nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu súčasne dôvodil zaujatosťou senátu krajského súdu, pretože z napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že senát, ktorý vo veci konal a rozhodoval sa vôbec nevysporiadal so žiadanými námietkami ním uvedenými v žalobe. Zaujatosť senátu krajského súdu videl v jednotlivých úkonoch a z odôvodnenia rozsudku, z ktorých vyplýva, že senát nekriticky prijal tvrdenia žalovaného a čestné vyhlásenie predložené žalovaným bez toho, aby ich vyhodnotil vo vzťahu k čestným vyhláseniam a iným písomnostiam predloženým žalobcom. Žalobca dôvodil, že postup senátu krajského súdu jednoznačne vzbudzuje jeho pochybnosti o nezáujatosti, a preto mal za to, že je nevyhnutné tento senát vylúčiť z prejednávania veci, aby bolo dodržané jeho právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky ním v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolací súd vznesenú námietku žalobcu vyhodnotil ako jeden z odvolacích dôvodov, ktorými žalobca spochybňoval zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorých dôvodov nepovažoval za súladné so zákonom postup súdu prvého stupňa, keď vyzval žalobcu ako odvolateľa na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcemu senátu krajského súdu uznesením č. k. 1S/39/2014-204 zo dňa 12.01.2015. Z uvedených dôvodov odvolací súd na základe odvolania žalobcu uvedené uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 250ja ods. 3, veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil.

Odvolací súd záverom dopĺňa, že pokiaľ žalovaný v preskúmovacom súdnom konaní navrhoval konanie zastaviť v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že rozhodnutie č. OU-BA- OVB P2-2013/00949/MRV zo dňa 17.12.2013 nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, keďže ide o rozhodnutie procesnej povahy v zmysle § 248 písm. a/ OSP, odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, rovnako ani krajský súd, keďže vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného. Súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy je založený na generálnej klauzule, že súdnemu prieskumu podliehajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, priamo dotknuté. Vylúčenie zo súdneho prieskumu môže byť založené len zákonom, avšak ak rozhodnutím orgánu verejnej správy sú dotknuté základné ľudské práva a slobody, takéto rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť vylúčené zo súdneho prieskumu.

V zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 248 písm. a/ OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 17.12.2013 nie je možné považovať za rozhodnutie procesnej povahy týkajúce sa vedenia konania, pretože uvedeným rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu, ktorým práva a právom chránené záujmy žalobcu ako účastníka stavebného konania mohli byť dotknuté.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP, v spojení s ust. § 224 ods. 1 OSP za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca v tomto konaní mal úspech. Žalobcovi priznal v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1, 2 OSP náhradu trov konania vyplývajúce zo súdneho spisu vo výške 70,- eur za zaplatený súdny poplatok, pretože žalobca trovy konania nevyčísľil v zákonnej lehote.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.